

### N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Febr. 1872, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af verkställd granskning af Riksdagens Justitie-ombudsmans embetsförvaltning.*

Sedan begge Kamrarne till Lag-Utskottet remitterat Justitie-ombudsmannens genom trycket offentliggjorda embetsberättelse för tiden från sistlidna riksdags början, samt Justitie-ombudsmannen till Utskottet öfverlemnade sina diaries och registratur för samma tid, har Utskottet granskat dessa handlingar och får härmed afgifva det i 42 § Riksdags-ordningen föreskrifna utlåtande.

Jemte vanlig redogörelse för anställda åtal har Justitie-ombudsmannen för öfrigt, beträffande lagskipningens tillstånd, åberopat hvad han i föregående embetsberättelser derom yttrat; tillkännagifvande Justitie-ombudsmannen, att han i anseende till sjukdom varit förhindrad att i förevarande berättelse låta inflyta ett tillämnadt, i det närmaste redan utarbetadt utförligare yttrande angående lagskipningens tillstånd och berörande företrädesvis frågan om prejudikat och deras betydelse ej mindre för den högsta domstolsinstansen, från hvilken de utgått, än ock för lagskipningen i öfrigt samt för rätts-tillståndet i allmänhet inom landet.

De till Justitie-ombudsmannen inkomna klagoskrifter, uppgående under år 1870 till ett antal af 63, hafva under 1871 utgjort endast 44, af hvilka 16 befunnits vara af beskaffenhet att böra lemnas utan åtgärd, 12 efter vederbörandes hörande fått förfalla, 2 föranledt underdånig framställning, 9 vid årets slut varit under handläggning och 5 ledt till åtal. Granskningen af fångförteckningarne har gifvit anledning till 8 åtal.

Något förslag i lagstiftningsväg har Justitie-ombudsmannen denna gång ej framlagt till Riksdagens pröfning. Deremot har han, på sätt embetsberättelsen närmare utvisar, under sistförflutna året hos Kongl. Maj:t gjort tre särskilda underdåniga framställningar, åsyftande dels förtydligande af

*Bih. till Riksd. Prot. 1872. 7 Saml. 2 Häft.*

Kongl. brefvet den 19 Januari 1864 rörande ansvar för beväringsskyldig vid Gotlands nationalbeväring, som förfallolöst uteblifver från vapensyn, mönstring eller vapenöfning, äfvensom meddelande af erforderliga föreskrifter i afseende på delgifvandet af militärbefälhafvarens beslut öfver ansökningar om befrielse från vapenöfning, dels skyndsammare befordrande till verkställighet af utslag angående häktade personer, och dels upphäfvande eller förtydligande af hvad Kongl. förordningen den 21 September 1860 innehåller i fråga om pass för utländske handelsresande.

Såsom ofvan är antydt, har endast en obetydlig del af de till Justitieombudsmannen under förra året inkomna klagomål ledt till åtal. Utskottet har dock genom den nu verkställda granskningen funnit, att ej någon, som haft verkligt skäl för sin klagan, förgäfves påkallat hans bistånd. De granskade handlingarne gifva ock vid handen, att Justitieombudsmannen jemväl i öfrigt med sorgfällig uppmärksamhet följt de förhållanden, hvilka falla inom området för hans embetsverksamhet.

Utskottet anser sig därför böra angående Justitieombudsmannens embetsförvaltning i dess helhet uttala det omdöme,  
att han genom nit, oveld och skicklighet fortfarande motsvarat Riksdagens förtroende.

Stockholm den 2 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.